

I N D E X.

- Patrimonia Clericorum res Ecclesiasticæ censentur, lib. 1. 4. 15.
 Patrimonium universitatem juris continet, lib. 1. 13. 7.
 Patrimonii jactura gravis poena est, lib. 2. 9. 24.
 Patronus ut alimenta à liberto consequatur, paupertatem probare debet, lib. 2. 6. 14.
 Patroni favore si libertus cum filio pubere naufragio, vel alio conflictu pereat, filius patri supervixisse non præsumitur, lib. 2. 7. 53. Secus est quoad hæredem patroni, n. 54.
 Pauper nullus jure præsumitur, lib. 2. 6. 11.
 Pauper qui fuit an talis præsumatur, & è contra ratiōne n. 12. Quis pauper sit judicantis arbitrio æstimatur, n. 42.
 Pauper aliàs persona honesta à ferendo testimonio in judicio non rejicitur, & quanta fides ei adhibenda sit, nu. 46.
 Pauperes facile ad perjuria corrumpi solent, ibid. Magis vitiosus, quàm dives præsumitur, ibid. Minus illi creditur, quam isti, n. 47.
 Pauperi an subveniendum sit, qui propria culpa in eam calamitatem incidit? lib. 2. 16. 87. cum seqq. Quod ab allegante probandum est, n. 93.
 Paupertas non excusat moram debitoris, lib. 1. c. 9. num. 51.
 Paupertatem allegans eam probare debet, lib. 2. c. 6. n. 9. 13. Fallit, si sit notoria, n. 17.
 Paupertatis præsumptio generalis est levissima tantum conjectura, num. 19. Paupertas qualitas est naturalis, ibid.
 Paupertas secundum qualitatem personarum consideratur, n. 43.
 Paupertas ubi à lege est definita, cessat Judicis arbitrium, n. 45. Quid sit paupertas, num. 43.
 Paupertate laborans testis omni exceptione major non est, num. 47. Eam multa mala comitantur, ibid. Eisdem laudes, & privilegia remissivè, ibidem. Quomodo probanda, n. 48. cum seqq. Est difficilis probatio, n. 53. De paupertate deponentes debent, & de propria crudelitate dicere, n. 54.
 Pacem violans furto pro primo mortis poena tenetur, lib. 2. 9. 74.
 Peccata non remittuntur cupientibus proprias injurias vindicare, lib. 2. c. 10. n. 41. & 42.
 Peccatum reservatum committens spe absolutionis ex Jubileo, an ejus vitute possit absolvi, lib. 2. 20. 177.
 Peculium filiiam. an veniat in confiscatione bonorum ejus, lib. 2. 8. 92. cum seqq. Adventitium, in quo pater usumfructum non habet spectat ad fiscum, num. 100. Secus est de profectio, n. 103. Statuto caveri potest, ut quocumque peculium ob filii delictum publicetur, num. 109.
 Pecunia aurea vel argentea non debetur auro vel argento legato, lib. 1. 13. 47.
 Pecunia ut statim expendatur parata, debetur legatario bonorum omnium, & inter venalis computatur, lib. 2. 5. 3.
 Pecunia legata, quæ debeantur, n. 5.
 Venit sub generali bonorum obligatione, nu. 9. Fallit in pecunia ipsa, pro qua obligatio constituitur, ibid.
 An obligatis bonis, quæ de certo in loco sunt pecunia ibi existens maneat obligata, n. 11.
 Pecunia redacta ex mercibus obligatis an incidat in obligationem, numero 16. Succedit in loco rei in universalibus, ibidem.
 Pecunia ad vitam quàm utilis, & necessaria, lib. 2. 9. 24.
 Pecunia præfens pluri æstimatur, quàm post tempus solvenda, lib. 2. 3. 49.

Penalis

I N D E X.

- Penalis lex conscientia non obligat lib. 1. 2. 88.
 Ubi de penis agitur, mitior pars eligenda est, lib. 1. 3. 80.
 Penæ restringi debent non ampliari, ibid. n. 81.
 Poena conventionalis in favorem Ecclesiæ, vel fisci inter contrahentes adjecta, utrum, postquam commissæ est, possit per ipsum, cujus causâ apposita fuit, remitti nulla interveniente Ecclesiæ vel fisci acceptatione? lib. 1. 14. 73.
 Ad penam corporalem potest se quis infons obligare lege, vel moribus permittentibus, lib. 2. 1. 54. & c. 8. n. 131. 132. contra n. 134.
 De penis eorum, qui sibi manus inferunt, remissivè, n. 89.
 Poena triplex, lib. 2. 8. 2. Medcinalis nullam culpam supponit, ibid. Poena definitur, n. 5. Poena, & culpa sunt correlativæ, n. 7. Absque hac illa esse non potest, n. 8. Corporalem pro alieno delicto impendere innocenti lex humana non potest, n. 21. Poena culpam præcedere non valet, n. 22.
 Penæ statutz in liberos delinquentium plurimùm homines à criminibus retrahunt, n. 23. Spirituales nunquam Deus pro alienis peccatis interrogat, n. 26. Nec lex humana id facere permittitur, n. 27. Penam cogitationis nemo patitur, n. 69.
 Penam pecuniariam ex causa potest lex humana, vel consuetudo pro alieno crimine infons imponere, n. 81. Idem est de pena infamiz, n. 82.
 Poena soluta post mortem patris ex cumulo bonorum pro filio in legitimam imputatur, n. 116.
 Ad penam corporalem, vel spiritualem nemo se potest infons obligare, n. 121.
 Penæ suos tenent Authores, n. 124. Pecuniariam unus pro alio solvere potest, non corporalem, ibid.
 Poena est commensuranda delicto, lib. 2. 9. 1. Penæ acerbitas bene. ac cautè vivendi disciplina est, n. 19. Corporali qualibet pecuniaria est levior, n. 20. Debitam delicto in indivisibili solus Deus agnoscit, n. 22. Poena pro circumstantiis variantur, ibid. In penis quod mitius est amplecti debet, ibid. Graviora delicta acerbiores poena deponunt, n. 23. Ex penæ acerbitate delicti gravitas agnoscitur, ibid.
 Poena minuitur, cum post multum temporis infligitur, n. 28. cum seqq. Limitatur, n. 31. 34. Poena mitior quando constituitur indignitate interroganda, n. 36. cum aliis. In penis imponendis personarum qualitas attenditur, n. 38. In correlativis an habeatur ratio qualitatis personarum, n. 57. 58.
 Penam corporalem eligere non permittitur, cum possit pecunia satisfacere, n. 62. Poena corporalis non subrogatur pecuniariæ quoad nobiles, n. 63. Corporalis nobilibus longè gravior est pecuniaria, n. 64.
 Poena remittitur, vel commutatur ob excellentiam peritiæ delinquentis, num. 68. cum sequentibus. Limitatur, n. 71.
 Poenæ in fures stabilitæ, num. 95. cum seqq. Poena dupli vel quadrupli recessit in aula in Hispania, n. 98.
 Poenæ omnes ex causa sunt iudicibus arbitrariæ, num. 102. An subrogata in locum ordinariæ possit esse corporalis? num. 114.
 Poena pecuniaria pro injuria imposita est fisco applicanda, ubi criminaliter agitur, lib. 2. 10. 79.
 Poena, quæ non multiplicatur ob reiterationem criminis ejusdem augetur, n. 97. Poena pecuniaria parti applicanda num sit multiplicanda, vel augenda? n. 98.
 Ubi poena mortis ignis irrogatur, vivus de jure reus comburi debet, sed aliter apud Christianos de consuetudine observatur, n. 114.
 Faria addit. ad Covar. Tom 1.

- Penæ non sunt interpretatione juvandæ, lib. 2. 16. 22.
 Penæ statutz adversus alienantes bona Ecclesiæ non contrahuntur, nisi traditione sequuta, n. 77. Nec sufficit ficta traditio, ibid. Quid circa hypothecam? n. 78.
 Penæ capit. 1. de homicid. in 6. Ligant Imperatorem, Cardinales, & ceteros in dignitate constitutos, lib. 2. 20. 107.
 Penæ contra violantes Ecclesiæ immunitatem, remissivè, num. 236.
 Penitentia non impedit præteritorum scelerum accusationem, lib. 2. 10. 45.
 Pensio fundi locati, si vendatur fundus, fructibus pendentibus pro rata emptoris inter venditorem, & emptorem dividitur, lib. 1. 15. 21. Quo modo dividenda, num. 28.
 Pensio domus, vel fundi locati, si domus, vel fundus vendatur cedit locatori, qui vendidit, quamvis eam in totum, vel pro parte teneatur emptori restituere, ibid. n. 22.
 Pensio Ecclesiastica pro rata temporis pertinet ad hæredes pensionarii, & ad eum, cui illa vacat, ibid. num. 60.
 Pensio Ecclesiastica non debetur deficientibus prorsus fructibus beneficii, ibid. n. 61. Idem est, si solum percipiatur necessarii ad congruam beneficiarii sustentationem, n. 62.
 Non minuitur pro rata propter sterilitatem, ibid. num. 63.
 Debetur ex fructibus, quamvis beneficiarius illis sua culpa privetur, ibid. n. 67.
 Pensio unica pro locatione plurium annorum conventa, censetur pro rata in singulos annos distributa, lib. 2. 16. 51.
 Percutiens eodem impetu pluries eundem hominem, unus delicti reus est, lib. 2. 10. 89.
 Peritus ut secundum propriam artem deponat, præmittere debet juramentum, lib. 2. 13. 28. Quomodo jurent, n. 29. 30. An admittatur probatio in contrarium, n. 31.
 Peritis à Iudice electis, ut aliquid declarent, partes citari debent, lib. 2. 13. 34. cum seqq.
 Periculo mortis iusta de causa quis se licitè exponit, lib. 1. 2. 44.
 In permutatione beneficiorum nullus inferior Episcopo potest authoritatem præstare, lib. 1. 5. 20.
 Capitulum Sede vacante potest, ibidem.
 Permutantes propria authoritate Ecclesiastica beneficia eis carere debent, ibid. n. 29.
 In permutatione beneficiorum potest Episcopus, pacto secluso permutantium, pensionem super pinguius constituere quoad eorundem vitam, ibid. n. 64.
 Permutatio localium, ac vilium pro pretiosis apud Indos, & alios barbaros illicita non est, modò communis eorum æstimatio non excedatur, lib. 2. 3. 29.
 Permutatio quando contrahatur, si res & pecunia pro altera re præstetur, lib. 2. 4. 44. cum seqq.
 Pignus in rebus Ecclesiæ immobilibus contrahitur nequit absque juris solemnitatibus, & de differentia inter pignus & hypothecam, lib. 2. 16. 79.
 Pirata an pro primo delicto capite plecti possit, lib. 2. 9. 75.
 Pluribus eodem naufragio, vel ruina extinctis, nullus alteri supervixisse creditur, lib. 2. 7. 45.
 Pontifex quoties aliquid specialiter indulgens decidit, id exprimit, ne jus commune fiat, lib. 1. 3. 53.
 Pontifex solus potest fructus beneficii ab ejus titulo separare, lib. 1. 5. 64.
 Potest collationem minorum Ordinum simplici Sacerdoti

P p